DESTROYER

KISS ARMY SWEDEN MAGAZINE FEB 96

Exklusivt!
Ace Frehley talar ut!

Sveriges första KISS Convention!
- stort reportage

Original-KISS återförenade!

Vinnie Vincent kommer till Sverige!

Utgivare
Kiss Army Sweden

Ansvarig utgivare
Johan Kihlberg
Anders Ringman

Chefredaktör
Johan Kihlberg

Medhjälpare i detta nummer
Clé Dahlén
David Griffith
Michael Johansson
Kent Klang
Janne Sundstedt
Mats Vassfjord

Form
Johan Kihlberg
Anders Ringman
Marko Rouvinen

Layout
Marko Rouvinen

Bildbehandling
Marko Rouvinen

Annonschef
Johan Kihlberg

Prenumeration
Kiss Army Sweden
Box 88
127 22 Skärholmen

Tel/Fax
08-464 89 63

Postgiro
405653-7

Tryck
Beckman & Norström
Södertälje

Innehåll

FEB 96

Convention Special Stockholm

Sid 7

Du missade väl inte 90-talets hittills största KISS-händelse? Den 9 december 1995 hölls Sveriges första KISS Convention någonsin på Kolingsborg Stockholm. Evenemanget var (givetvis) utsålt till sista kvadratcentimeter. Missade du detta, kolla in vår fullmatade Convention-bilaga.

Exklusivt!

Ace Frehley talar ut!

I maj 1995 fick Kiss Army Sweden´s Kent Klang chansen att intervjua Ace Frehley. Delar av intervjun publicerades i Tidningen Aftonbladet. I detta nummer finner du intervjun i sin helhet.

Sid 16

KISS ÅTERFÖRENADE!

Den 8 augusti 1995 återförenades original-KISS för en kväll för inspelningen av MTV Unplugged i New York. Kiss Army´s David Griffith var där.

Sid 18

Under sommaren 1995 besökte Ace Frehley Skandinavien för första gången på 13 år. 30 KISS-fans åkte med Kiss Army Sweden´s specialchartrade buss till den danska huvudstaden.

Convention Special

Copenhagen

Sid 4

Hej KISS-galningar!

Nu är vi tillbaka med ett nytt späckat nummer med massor av godbitar ur KISS-världen! Om Du mot förmodan missade vår KISS Convention Stockholm på Kolingsborg i december 1995 får Du här chansen att insupa en del info om vad som hände under denna underbara, redan klassiska afton!

En ny KISS-platta är i faggorna. Javisst, den 11 mars släpps KISS "MTV Unplugged" och vi kan i denna utgåva exklusivt publicera en recension om inspelningen, hur det hela verkligen gick till. Det vi fick se på TV var ju, föga överraskande, en kraftigt redigerad version av showen.

Jag hoppas att Du kommer att gilla den nya layouten på tidningen, ring, skriv, faxa och berätta vad Du tycker!

Och, Du har väl köpt Din biljett till nästa KISS Convention Stockholm som äger rum den 30 mars 1996? Om inte, skynda på! Denna gång kommer Vinnie Vincent att besöka oss och skriva autografter, mingla och vem vet, kanske han spelar en låt eller två…

Keep kissin´!

Johan Kihlberg

Johan Kihlberg,
president,
Kiss Army Sweden

Wiped-out in Copenhagen

Under 1995 års första halva var det relativt lugnt på KISS-fronten tills det i juni drog ihop sig för ytterligare en ”KISS Convention Tour” i Europa. Den svenska fancluben anordnade en bussresa till Köpenhamn som, visade det sig, kom att bjuda både det ena och det andra. (Vissa namn i artikeln är fingerade för att skydda de oskyldiga.)

KISS-butiken

För drygt ett år sedan fick jag genom en vän höra talas om att det öppnat en KISS-butik i Stockholm.

- Den ligger i Skärholmen, sade han.

Givetvis slängde vi oss på första bästa tunnelbana för att besöka butiken. Vi klev av i Skärholmen och försökte hitta någon som visste något om detta. Döm om vår förvåning när ingen hade hört talas om någon KISS-butik. Killen i skivaffären tittade storögt på oss och undrade om vi hade drömt, men sade i samma andetag att han själv blev väldigt intresserad. Ruggigt besvikna begav vi oss hemåt igen, jag och Hasse. Jag sade till honom att du får låta bli att skämta om såna här saker, det var inte alls roligt. Men Hasse var säker på sin sak;

-Jag såg ju deras monter på skivmässan!

Nåväl, någon månad senare dök en artikel upp i tidningen Aftonbladet, som berättade om den nyöppnade affären. Jag kastade mig på luren och ringde Aftonbladets växel och sökte artikelförfattaren Annika Sundbaum-Melin. Hon jobbade hemma den här dagen, fick jag veta, men jag fick ett nummer jag kunde ringa. Hon frågade direkt om det gällde KISS och skrattande undrade jag hur hon kunde lista ut det.

- Tja, du är inte den första som ringer, kan jag säga.

Hursomhelst fick jag numret till butiken, ringde och fick reda på adressen. Ånyo tog jag och Hasse ”tricken”, men denna gång steg vi av i Sätra för det var ju där, inte i Skärholmen, som affären låg. Jag kompletterade min videosamling med två konserter från miniturnén i England 1992 och passade på att gå med i fancluben för första gången. Första gången? Ja, trots att jag varit trogen, smågalen KISS-fan sedan 6-årsåldern då jag fick ”Destroyer” har jag aldrig varit med i någon fanclub, men nu tänkte jag;

- What the fuck! It´s now or never!

Glad i hågen åkte vi hem. Nu visste vi att butiken existerade och självklart var vi omåttligt stolta. För vilket annat band har hedrats med något liknande i Sverige?

Foto: Johan Kihlberg

Ace i KISS THIS

Foto: Janne Sundstedt

Kiss Army Sweden-bussen på väg mot Köpenhamn.

Foto: Janne Sundstedt

Pumpehuset, Köpenhamn.

Copenhagen Convention

Den andra gången jag besökte butiken fick jag veta att det var dags för en ”Convention” i Köpenhamn den 15 juni och att allas vår hjälte Ace Frehley skulle vara där. Då tillställningen skulle hållas på en torsdag var jag osäker på om jag fick ledigt från jobbet men min boss som också är ett gammalt fan (hör till den lyckliga skara som såg KISS på Gröna Lund 1976) tyckte absolut att jag skulle hänga på till Danmark. Alltså inhandlade jag en biljett för mina surt förvärvade slantar och såg fram emot en resa som jag ännu inte visste vad den hade i sitt sköte.

Okristligt tidigt

Vi var ungefär 30 förväntansfulla fans som torsdagen den 15 juni gick upp i ottan för att vara på plats senast kl 06.15 vid fanclubens högkvarter i Sätra. Så tidigt var vi tvungna att åka för att hinna fram i tid till kvällens begivenheter i den danska huvudstaden. Normalt skulle nog ingen av oss ens tänka på att gå upp så okristligt tidigt, men som i de flesta religioner så gör man ju allt för sina gudar. Alltså var vi tvungna att avbryta nattsömnen för att hinna i tid till högmässan...

Busschauffören, vi kan kalla honom Stig, från Stures Busstjänst tog oss säkert ner till första stoppet i Norrköping, där ytterligare några trevliga ungdomar anslöt sig.

Klassiska videos

Den svenska fancluben, med Johan Kihlberg i spetsen, hade laddat upp med ett gäng klassiska videoupptagningar som rullades i monitorn längst fram i bussen. Tyvärr var TV-n i minsta laget, så de som satt långt bak både såg och hörde ganska dåligt. Men ville man inte titta på video kunde man ju alltid prata om vad som komma skulle. De flesta av oss hade inte tidigare sett Ace på riktigt och därför var det naturligtvis extra spännande.

För mig personligen har Ace alltid varit kungen, min favoritmedlem,

-gitarrist och idol. När han lämnade KISS var jag utom mig av besvikelse och kunde inte bara fatta hur de andra ens övervägde att fortsätta utan honom. Så småningom kunde jag väl leva med det och är det är ju inte säkert att KISS hade funnits kvar överhuvudtaget om de tragglat vidare med originalsättningen, eller hur?

Ace Frehley-session

Två kvällar innan vi skulle åka till Köpenhamn ringde en annan "Acedåre", Kent Klang, till mig och undrade om jag ville spela med honom på bussen. Vi träffades den första gången jag var i butiken och jag vill minnas att vi pratade bort nästan en hel timme på den legendariske strängbändaren. Kent berättade då att han hade planer på att starta en slags gitarrkurs där han skulle lära ut Ace´ mest kända licks och lite till. Nu, i juni, hade planerna blivit mer konkreta och Kenta ville göra lite reklam för kursen på bussen till Köpenhamn.

Vi bestämde att vi skulle träffas nästa dag, dvs kvällen innan vi skulle åka, för att repa ihop ett litet medley. Blixtsnabbt kom vi överens om låtarna: "Let me know", "What makes the world go round", "Love ‘em, leave ‘em", "100.000 years", "Strange ways", "Rocket ride", "Firehouse", "Strutter", "Deuce" och givetvis "Shock me" som jag anser innehåller ett av "Spejsans" absolut bästa solon någonsin.

Då jag själv alltid spelat sologitarr var det en ny och rolig erfarenhet att plötsligt bli "degraderad" till kompgitarrist. Skämt åsido, detta var ju Kentas idé och självklart ville jag ställa upp och göra ett så bra jobb som möjligt för att stötta "den bästa Ace-kopian i världen!"

Det var dags för showtime efter vi hade käkat lunch på ett värdshus strax innan Jönköping och KISS-fotografen Ulf Lorentzi, som hade bilat dit, hade hoppat på bussen. Vi hade med oss våra miniatyr-Marshalls och pluggade in. Av ansiktsuttrycken att döma så blev det hela ett uppskattat inslag på resan och spontant utbröt en gissningstävling om vilka låtar vi spelade. Efteråt krävde några extranummer och då fick vi förklara att vi faktiskt inte hade spelat ihop någonsin tidigare och därför inte hunnit tänka på något annat än "huvudnumret".

KISS Quiz

En annan kul grej som vi roade oss med under resan var den frågetävling som fancluben förberett. 25 frågor av varierande svårighetsgrad skulle besvaras och många fina priser fanns att vinna. Dessutom lovade Janne Sund-stedt, som för övrigt höll låda i bussens mikrofon till och från, att förstapristagaren skulle få önska ett "valfritt Bruce Kulick-solo", spelat av Kent Klang. Vi som känner honom vet ju att detta bara var båg, eftersom "Klangen" är vansinnigt skeptisk mot alla gitarrister som "försökt" att ersätta Ace Frehley.

När resultatet sammanställdes stod det klart att alla kan ju inte veta allt om KISS. Faktum är att några hade så många fel att de borde skämmas! Det är i och för sig väldigt lätt för mig att säga som, mycket överraskande, vann frågetävlingen. Jag torskade på en liten "kuggis";

- Hur många covers har KISS spelat in? Jag svarade 4. Rätt svar är 6. Jag visste inte att "Is that you" och "God gave rock n´roll to you II" var inspelade av andra artister tidigare. De andra är ju "Kissin´time", "Then she kissed me", "Anyway you want it" och "2000 man". Så nu vet ni det. Jag också.

Förstapriset var i alla fall 4 st ursnygga porslinsmuggar med soloalbum-omslagen på samt ett originalfoto på Gene från tidningen OKEJ och ett Gene-plektrum.

Helsingborg-Helsingör

Framåt 14.00-tiden började vi närma oss Helsingborg där vi skulle åka med färjan till den danska sidan sundet. Efter lite irrande i innerstaden där en av Norrköpingskillarna var tvungen att uppsöka ett postkontor rullade vi ombord och de flesta av oss rusade direkt upp i cafeterian för att inhandla diverse drycker och smörgåsar. Knappt hade vi lämnat fastlandet förrän vi var framme i Helsingör.

När vi kom tillbaka till bussen hade busschauffören Stig tydligen tröttnat på våra KISS-videos och hade istället slängt in en privat kassett med lite hederlig hårdporr. Allas vår favorit Nina Hartley medverkade utklädd till man och visst var väl också Vinnie Vincent med på ett hörn? Nä, kanske inte. Han var väldigt lik den gode Vinnie, i alla fall. En dryg halvtimmes körning senare var vi äntligen framme i Köpenhamn.

Janne smörade

Uret visade ganska precis 16.00 när vi rullade in i staden. Det visade sig därmed att Stig var ett riktigt proffs för när vi lämnade Stockholm drygt 9 timmar tidigare sade han att "vi är nog framme vid 16-tiden".

Nu gällde att hitta bästa och snabbaste vägen till Pumpehuset där kvällens "Convention" skulle hållas. Vår konferencier Janne fick göra sitt bästa och hoppa av för att fråga om vägen. Det jag inte kan förstå är varför han bara frågade unga, vackra damer när hela gatan var full av pålitliga, danska medborgare. Nåväl, efter litet smörande fick vi till slut en vägbeskrivning som ledde oss fram till målet. (Här kände också några i bussen igen sig från föregående år). Utanför Pumpehuset satt det redan många andra tillresta fans och väntade.

Foto: Janne Sundstedt

Har man inga prylar att få signade, så tager man vad man haver…

Foto: Janne Sundstedt

Ace poserar tillsammans med ett av de fans som besökte konventet.

Kl 17.00 skulle det vara en förfest där bara medlemmar i KISS Army International hade tillträde. Förfesten gällde m.a.o inte de flesta i vårt gäng så jag och Uffe, som inte kände varann innan, promenerade ut i eftermiddagssolen, köpte några öl och pratade musikminnen och kom tillbaka till Pumpehuset lagom till 18.00 då huvudprogrammet skulle börja.

Tuffa KISS-prylar

Tanken med förfesten var bl.a att Ace Frehley skulle dyka upp och mingla, men när jag och Uffe kom tillbaka fick vi veta att han av någon anledning inte hade gjort det. Därmed hade vi inte missat något av betydelse. (Give me five, Ulf!)

När mässan något försenad öppnade portarna kom vi in i lokalen där dignande bord med KISS-prylar hade dukats upp. Här kunde man hitta gamla turnéprogram, onödigt tuffa originalfoton på alla i bandet, T-shirts, skivor, mössor, böcker, posters, plektrum, ja, allt möjligt. Ace´ sällskap hade sin egen hörna där de sålde specialdesignade tröjor, signerade foton, m.m. Om man köpte något där så blev man lovad två autografer istället för en på den stundande signeringsstunden. Jag köpte tre plektrum, men inte fan fick jag två autografer för det.

För min egen del blev det inte så mycket tittande på prylarna då jag var tvungen att bära omkring på min gitarr eftersom vi inte skulle åka med samma buss hem. Det bästa hade ju varit att kunna lämna den i bussen.

Efter en dryg timme var det så dags för det vi alla väntat på. Vår alldeles egen superlegend skulle medverka på en "Question & Answer"-stund uppe på scenen. ▶

KISS facts

Alla möjliga och omöjliga artister fortsätter att spela KISS-covers. Nu senast var det f.d Nirvana-trummisen Dave Grohl´s nya band Foo Fighters som spelade in Ace´s "Ozone" som "B-sida" till en CD-singeln "I´ll stick around". Deras version är mycket trogen originalet…

Totally wiped-out

Ljuset dämpades och kvällens konferencier presenterade Ace som äntrade scenen iklädd urtvättade, svarta jeans och en svart skjorta med röda dödskallar utanpå ett motorcykelline. Jag måste erkänna att det gick en rysning genom kroppen när hans slitna ansikte uppenbarade sig. My hero! Where have you been all my life?

Tyvärr kunde vi ganska omgående konstatera att Ace inte var i någon lysande form. Han var alldeles så där dimmig och flummig som vi hade hoppats slippa se honom. Om det enbart var alkohol eller någon annan blandning lär vi aldrig få veta, hursomhelst var det tragiskt att se honom i detta nerdekade tillstånd. Det lustiga var dock, trots att han såg ut att vara ”totally wiped-out” så var han ganska skärpt när han svarade på publikens och intervjuarens frågor. Eller vems frågor det nu var.

För er som inte vet det kan jag berätta att ca 1 månad innan gjorde Kent Klang en telefonintervju med Ace för tidningen Aftonbladet. Bandet skickades sedan till Gerhard Wimmer, ordförande i KISS Army International och huvudansvarig för ”Convention”-turnén. Ett flertal av frågorna var helt klart snodda direkt från Kentas intervju (intervjun publiceras i sin helhet på sidan 16-17).

Ace svarade i alla fall seriöst på frågorna och han verkade uppriktigt glad att få vara på plats i Köpenhamn.

Vi fick bl.a veta att han hade en platta på gång men tyvärr inget europeiskt skivkontrakt, men han hoppades att skivan skulle kunna vara färdig till årsskiftet. (Ännu har vi inte hört något...)

Han berättade att han slutat använda alkohol och droger p.g.a att han inte ville vara ett dåligt exempel för sin 14-åriga dotter Monique. (Var det någon som trodde honom???)

Han berättade också att inte längre bodde i sitt hus i Connecticut utan hade flyttat till en lägenhet på Manhattan istället.

Det som vi dock jublade mest åt var att Gene Simmons och Paul Stanley bjudit honom på middag drygt ett halvår tidigare och de hade kommit överens om att glömma allt gammalt groll och smutskastningen i pressen som framförallt de senare två ägnat sig åt de senaste åren.

De har kallat Frehley slut, en loser, en riktig nolla.

Jag tror inte Ace när han säger att det eventuellt blir en återförening, kanske redan nästa år. Det var liksom för bra för att vara sant. Nu med facit i hand drygt ett halvår senare, vet vi att han talade sanning.

Återföreningen, om än högst tillfällig, ägde ju rum i början av augusti i New York där KISS spelade in en ”MTV Unplugged”-platta med Ace och Peter Criss medverkande på några låtar.

Några dagar senare åkte Peter tyvärr fast för vapeninnehav på JFK-flygplatsen, så någon ”riktig” återförening skall vi nog inte vänta oss.

Foto: Johan Kihlberg

”Spejsan” tog god tid på sig att besvara publikens frågor.

Fansen skrattade åt Ace

Det var som sagt tragiskt att se vår hjälte i så pass dåligt skick att han knappt kunde stå på benen. Rykten gör gällande att det var bara i Köpenhamn som han uppträdde på fyllan och att han blivit lurad att ta droger just där. I de andra städerna under den här turnén hade han tydligen varit ganska fräsch, eller så fräsch som man kan vara när man redan supit i 20 år.

Det mest tragiska tycker jag dock var att många som hade kommit för att se honom skrattade, ja du läste rätt, skrattade när han satt och flummade på scenen. Själv vände jag mig mot Mats Vassfjord och Uffe med en klump i halsen och tyckte synd om Ace. Vi hade ju kommit för hylla honom, istället möttes han av hånskratt för att han var full. Vad är det för jävla fans?! Hade vi inte velat sett honom nykter och städad?! Ville inte vi se honom spela senare på kvällen?! Nu fick vi inte det, dels beroende på hans tillstånd, dels sades det att han begärt snuskigt mycket pengar för att spela. Hur avgörande det var vet vi inte, men vi vet ju att han spelade i Oslo ett par dagar innan, så varför kunde han inte spela i Köpenhamn?

Autograf-skrivning

Efter frågestunden försvann Ace för att någon timme senare återvända för autograf-skrivning åt alla närvarande.

Vi delades likt boskap upp i två köer; en kö för KISS Army Internationalmedlemmar och en för oss andra. Internationalmedlemmarna skulle förutom autograf få bli fotograferade tillsammans med Ace som kompensation för att han ej dök upp på förfesten. Detta medförde naturligtvis att det hela tog litet längre tid än beräknat, men när man ändå var på plats var det väl lika bra att vänta, eller hur?

Foto: Mats Vassfjord

Ace uppträdde ruskigt påverkad till fansens stora besvikelse.

Jag själv valde att få min personliga signering på mitt vinylexemplar av soloplattan från 1978. Gissa om den förärats en hedersplats i mitt hem nu...

Innan Ace började skriva förklarade en biff att han inte skulle signera några medhavda gitarrer, men ”Igge” som reste med oss tog en rövare och gick fram med sin akustiska gitarr. Men nej, det blev tyvärr ingen ”ajta” på guran den här gången.

KISS THIS

Det var jag, Matte, Uffe och Pekka som gick i väg till en närliggande restaurang för en bit kvällsmat. Det blev pasta och pizza, utom för Pekka som beställde något han absolut inte blev mätt på. Lita på att han var besviken, han var nog den av oss som var hungrigast. Vi fick oss i alla fall en liten pratstund och en kall öl innan vi gick tillbaka till Pumpehuset.

Det började att dra ihop sig för hemfärd, men det fanns lite tid över så jag och Mats gick in igen för att kolla in KISS THIS, coverbandet som ser fantastiskt lika ut 1980 års upplaga av KISS med Eric Carr (R.I.P).

Dräkterna, perukerna, gitarrerna, trumsetet och sminkningen var kusligt lika originalet. Om man kisade med ögonen kunde man drabbas av en ordentlig flashback för några ögonblick. Dock lät de inte riktigt lika bra som de såg ut. Missförstå mig rätt, de var inte dåliga, men killen som var Gene lät mest som en black metal-sångare och så vill vi inte höra ”Deuce” eller ”Calling Dr. Love” sjungas.

Det lustiga var att ”Eric” inte alls lät som Eric när han sjöng. Däremot som Peter, så varför var han inte sminkad som Peter istället? Vi fick höra ”Hooligan” med ”Eric” på sång och både jag och Matte tyckte att det lät ruskigt likt Peter Criss.

Äntligen hemfärd

Någon gång mellan kl 00.00 och 01.00 lämnade vi Köpenhamn för hemfärd mot Norrköping och Stockholm. Trots att Janne och Johan räknade in oss flera gånger så var vi inte lika många med i bussen som när vi kom. Någon eller några blev kanske kvar men ni får faktiskt skylla er själva då vi faktiskt hade bestämt en tid då vi skulle dra hemåt.

De flesta av oss knoppade in ganska omgående, några satt och dryftade om kvällens händelser. Visst var vi lite besvikna att vi inte fick se Ace spela och att han var så nerdekad.

En eloge måste jag dock ge Frehley, ingen kan beskylla honom för ha uppträtt kaxigt eller otrevligt, till skillnad mot Peter Criss på 1994 års ”Convention”. Han verkade, trots allt, vara ganska nöjd med tillvaron, och att få bli hyllad som den rockstjärna han i grund och botten är måste naturligtvis värma även en gammal räv som ”Spejsan”.

Anders Ringman
promotion manager, KISS Army Sweden

KISS

First annual

CONVENTION STOCKHOLM

Specialbilaga!

Kiss större än någonsin

Kultrockarna från 70-talet hyllas på konvent i helgen

KISS ARMY SWEDEN PROUDLY PRESENTS

First annual

KISS

CONVENTION

Lördag den 9 december 1995

17.00 – 24.00

Kolingsborg, Slussen, Stockholm

Liveshow: KISS OF THUNDER

plus special guest: AB/CD

Presentatör: Anders Tengner

SEK: 180.00 Åldersgräns: 18

Nr. 0700

First annual

KISS

CONVENTION

Lördag den 9 december 1995

17.00 – 24.00

Nr 0700

SEK: 180.00

Foto: Michael Johansson

Sveriges första KISS C

Så var det då äntligen dags för Sveriges första Kiss Convention. Som ni alla förmodligen vet så hålls ju dessa Kiss-mässor världen över med jämna mellanrum, speciellt i USA, där flera olika städer har sin årliga Kiss Convention.

De enda som tidigare hållits på dessa nordliga breddgrader är i Köpenhamn och Oslo, men nu hade turen även kommit till Stockholm, som nyligen var värd till den första årliga hyllningen.

Utsålt förstås!

Efter månader av noggranna förberedelser kunde Kiss Army Sweden slå upp portarna till det långt tidigare utsålda Kolingsborg, den 9:e december klockan fem på eftermiddagen. Givetvis var förväntningarna höga vid ett sådant här tillfälle, Kiss-fans förväntar sig endast det bästa!

Eftermiddagen började lite lugnt med försäljning av otaliga Kiss-prylar från handlare/fans som rest från hela Europa för att vara här. Man kunde köpa allt från plektrum och gitarrer till pussel och tuggummibilder, givetvis fanns även den kända Kisstory-boken där för alla som dittills inte varit tillräckligt övertygade om dess absoluta toppkvalité, den är defenitivt värd varje tusenlapp den kostar! Kööörp!!

Den som ville kunde även mingla och ta ett foto tillsammans med ”Sikta mot stjärnorna´s” Axel Karlsson, som var speciellt inbjuden, i full Gene-dräkt och sminkning.

Storbildsvideo populärt inslag

Efter ett par timmars shoppande släcktes så ljuset i taket och kvällens konferencier Anders Tengner presenterade den första riktiga höjdpunkten för kvällen: en videoinspelning av en Kiss ”unplugged”-spelning från den 1 augusti 1995 i Pittsburgh, USA. Många gamla godingar fanns på repertoaren, t.ex. ”God Of Thunder” i country-version (!), ”Rock Bottom” och ”Strange Ways” med Eric på sång. Det var alltså inte MTV’s Unplugged som visades på den jättelika videoduken.

Kvällens första band äntrade så scenen cirka klockan halv nio. Det var Judas Priest-coverbandet Just As Priest från Göteborg, fullt utrustade med läder, nitar och diverse attiraljer à la JP anno 1983. De lät väldigt bra och fick bra respons från publiken.

Snygg bloddrägling

Efter den showen kunde alla pusta ut ett tag innan det var dags för Kiss-tävlingen. Den började med att tio frivilliga från publiken kom upp på scenen och svarade på diverse frågor från Kiss-experten Anders Tengner. Efter flera utslagningar återstod endast två killar till finalen, som gick ut på att drägla blod så snyggt (?!) som möjligt. Alla deltagare fick priser som bestod av bl.a. videos, muggar, pussel, m.m. Och vinnaren fick ett handskrivet frågeformulär från Peter Criss, inte illa...

AB/CD gjorde ingen besviken

Band nummer två AB/CD äntrade scenen vid tiotiden. Ett väldigt skickligt band med

Foto: Robert Löfgren

Nico från Kiss Army International hade åkt ända från Italien för att sälja KISS-prylar.

Foto: Robert Löfgren

Rickard oc h Niklas, också från Kiss Army International poserar glatt för fotografen.

Foto: Michael Johansson

Givetvis tog vi tillfället i akt och återskapade en klassisk KISS-bild.

KISS facts

Efter sju sorger och åtta bedrövelser blev till slut också Ace Frehley hedrad med en egen ”gatsten” på ”Rock Walk Of Fame” utanför Guitar Center i Hollywood. Detta skedde i början september 1995 och sändes bl.a på MTV´s Headbanger´s Ball. Gene, Paul & Bruce fick ju dela på en sten strax efter releasen av ”Alive III” 1993. T.o.m Eric Carr blev hyllad trots att detta ”Rock Walk Of Fame” i första hand är ämnat för gitarrister och basister. Det tycker vi här på Kiss Army Sweden är bra och det skall Guitar Center ha credit för...

Convention någonsin!

Foto: Robert Löfgren

Fr.v: Anders Tengner, Anders Ringman, den överlyckliga gitarrvinnaren från Danderyd och Johan Kihlberg.

flera kända svenska musiker. Denna kväll spelade de endast AC/DC låtar, och fick till ett ruskigt tung-gung emellanåt. Anledningen till varför man valde ett Judas Priest och ett AC/DC-band till förband är ju för att just de banden varit förband till Kiss på 70-talet.

Foto: Robert Löfgren

Axel Karlsson från "Sikta mot stjärnorna" var enväldig domare i blooddräg-geltävlingen. Här tillsammans med de två finalisterna.

Lycklig vinnare av Stanley-guran

Nästa punkt på dagordningen var den efterlängtade utlottningen av en Ibanez Iceman à la Paul Stanley-modell, personligen signerad av båda herrar Stanley och Simmons. Biljetter till utlottningen av denna dyrgrip fanns att köpa vid Kiss Army Sweden´s bord. Och de som verkligen ville ha en chans köpte på sig biljetter för flera hundra kronor (inklusive mig själv...)

Innan gitarrlotten drogs, så delades flera tröstpriser ut till dragna nummer, bestående av diverse godis, såsom kepsar, videos, m.m.

Spänningen var givetvis stor när lotten med stort "L" drogs, alla ville vi ju gå hem med den där gitarren under armen. Men det kunde ju bara finnas en vinnare och det var förstås inte min lott som drogs... Ett stort grattis till dig som vann gitarren, du kan skatta dig väldigt lycklig!

Foto: Robert Löfgren

Fr.v: Matz "Paul" Mattsson, Dan "Peter" Barrling, Mackan "Gene" Andersson och Håkan "Ace" Frisk i Kiss of Thunder från Borlänge strax innan de bjöd Kolingsborgs besökare på en oförglömlig show.

KISS memory

"Jag kommer ihåg under KISS´ Skandinavien-turné 1980 när Gene Simmons frågade om jag ville hänga med på bio i Köpenhamn. Vi såg "The Shining". Jag hade redan sett den, men vad gjorde det!"

Anders Tengner, redaktionschef, Tidningen OKEJ

Axel Karlsson som Gene Simmons och Johan Kihlberg, en av drivkrafterna bakom "Kiss Convention".

Pär Arvidsson, 24, med sin tatuering av Ace Frehley.

Bara Kiss saknades...

Paul Stanley gitarr och sa ... bandet Kiss Of Thunder

Håkan Steen

UNIK TRÄFF FÖR KISS-F
I STOCKHOLM!

Kiss fascinerar fortfarande

nöje FREDAG

Del 2, sidorna 42–43

FALSKE SIMMONS, "Mackan" Andersson i Kiss of Thunder.

Vilken högtid

Av ANDERS BRYNGELSSON

Flera musikgenrer upplever sina revivals just nu.

Kiss eldsprutande 70-tals hårdrock vill också vara med på ett hörn.

I går kväll var ord som orginalitet och strävhet urrivna ur ordboken. Devisen "Det var bättre förr" var istället understruken i citatboken.

För första gången någonsin aordnades det ett konvent för Kiss-fans i Sverige. Massor av Kiss-prylar så som skivor, pussel och serietidningar bytte ägare. Cirka 800 Kiss-fans hade mött upp för att bland annat lyssna på Kiss of Thunder. En av de bästa

Foto: Robert Löfgren

Utsåld hyllning till 70-talets Kiss

...dsstund för alla Kiss-fans

...skopiorna enligt en italiensk ...sexpert.
...Med ansikten så sminkade att ... skulle göra Michael Jackson ...k av avund och platådojor till-...tligt höga för att vilken 12-...g som helst skulle kunna ...a ner på Michael Jordan gör ...rbandet Kiss of Thunder en-

...kig svengelska

...h det svänger. Ordentligt. ...mig musik tål tidens tand. ...sedan riffen ackompanjeras ... eldsprutande basist som an-...ger sig för att de längst bak i ...a ska se hans utsträckta ... rekapitulerar de flesta i pu-

...llansnacket avslöjas sveng-... obarmhärtigt, men fränsett det gör Borlängebandet en roll-tolkning av rang. Rösterna är oer-hört likt orginalen. Paulkopian plutar konstant med munnen och scenrörelserna sitter där de skall. Då gör det inte så mycket att den påklistrade hårmattan på gossar-nas bröst svettas loss. Från 20 meters avstånd och sett genom ett ölglas ÄR det Kiss.

"Mackan" är Simmons

Det ena örhänget radas upp ef-ter det andra och klichéerna sitter klockrent. Rygg mot rygg avver-kas "Cold Gin" och "Detroit rock city" låter lika mycket "uppror i en Buick" som den gjorde -76. Temperaturen stiger ytterligare när eldbomberna briserar och 800 fans stampar takten till "Shout it out loud".

Dan Barrling, trummor (Peter Criss), Håkan Frisk, gitarr (Ace Frehley), Mats "Mackan" Andersson, bas (Gene Simmons), Matz Mattsson, gitarr, (Paul Stanley) gör Kiss så likt originalet som möjligt. På Sveriges första Kiss Konvent i Stockholm på lördag.
Foto: ULF PALM

Kusligt likt Kiss

På lördag fylls Kolingsborg i Stockholm med Kiss-fans.
De sminkade gamla hårdrockshjältarna hyllas med ett konvent med prylar, skivor och livemusik.
På scen står bland andra Kiss of Thunder – som ser ut som Kiss, låter som Kiss och dyrkar Kiss.

– Väldigt många är tacksamma för att vi finns. De vet att de aldrig kommer att få se **Kiss** live. I alla fall inte med smink, säger **Dan Barrling**, som gör **Peter Criss** i **Kiss of Thunder**.

...de kör sina Kiss-covers, aldrig en låt gjord efter 1982.
– Jag är inte ens intresserad av dagens Kiss, det är inte bra. Kisskulten som växt fram beror nog mycket på att många av dagens moderna band hade Kiss som idoler när de började.
– Tvättstämpeln har bytts mot kultstämpeln. Jag jobbar själv i skivaffär och vi säljer ungefär tio Kissplattor i veckan, av det gamla materialet.
Bandet kom till av en slump för två år sedan, polarna hade fest på temat Kiss och behövde ett band som lirade Kiss-låtar.
– Två veckor före festen satte vi ihop ett band, sedan gick ryktet. Många ville höra oss så vi permanentade bandet.
Kiss of Thunder spelar nu på Sveriges första Kisskonvent, på Kolingsborg i Stockholm lördagen den 9 december. De 700 biljetterna till denna happening är redan slutsålda. Det blir Kiss-utställning, försäljare från hela Europa, Kiss-flipper, tävling om en signerad **Paul Stanley**-gitarr och Kiss unplugged på en storbilds-TV. Förutom "Kiss of thunder" spelar coverbanden **Just as Priest** och **AB/CD**.

Foto: Michael Johansson

Under "100.000 years" bjöd Danne "Peter" Barrling på ett makalöst trumsolo som lät exakt som det gjorde på KISS "Alive!". Matz "Paul" Mattsson hade inga problem att få med sig Kolingsborgs-publiken att vråla "Rock n´Roll" om och om igen. Och eldarna satt precis på rätt ställe!

Foto: Robert Löfgren

Klassisk fotosession - igen!

Kvällen till ära hade en strippa hyrts in för en fotosession tillsammans med Kiss coverbandet Kiss Of Thunder. Fotosessionen (se bild här intill) hölls i samma anda som den klassiska Poster-affischen från 1975 där Kiss poserar med en naken tjej. (Håll utkik efter Kiss-reportage i Aktuell-Rapport nr 2/96, de var också där och fotade.)

"You wanted the best..."

Efter denna högst intressanta upplevelse, var det dags att ge sig av från logen och ut i folkmassan där ljuset redan släckts och publikens rop skallade högt. Ur högtalarna hördes Anders Tengner´s röst:

"You wanted the best and you´ve got the best, the hottest band in the land:

KISS OF THUNDER!!!"

Borlänge-grabbarna klev på scenen, drog igång med "Deuce" som första låt, och det både lät och kändes som "Alive!"-plattan. Allting var som det var då: bomberna, röken, dräkterna, logon, allt stämde överens!

De rev av alla låtar från "Alive!" fram till "Black Diamond" med undantag för "Nothin' To Lose", inklusive mellansnack, blodräggel, eldsprutning, bomber, gitarrsolo och allt annat. Oturligt nog fungerade inte Ace' rykande gitarr-trick på "She"-solot. Trumsolot i "100.000 Years" däremot, var av absolut högsta kvalité och jag tror inte Peter Criss kunde ha gjort det bättre själv! Efter "Cold Gin" och "Shout It Out Loud" tackade grabbarna för sig och gick av scenen. Men den extatiska publiken gav sig inte så lätt, utan ville ha mer. Och den blinkande Kiss-logon lovade att mer skulle komma.

Foto: Michael Johansson

Foto: Robert Löfgren

Som synes har Mackan övat allt från blod och eld till Gene Simmons´ mycket speciella scenpersonlighet. Ja, Mackan ÄR helt enkelt Gene när han står på scenen.

Bomberna satt exakt

Kiss Of Thunder kom in igen och drog av extranumren "Detroit Rock City", "Black Diamond" och "Rock And Roll All Nite", varav "Black Diamond" var fenomenalt likt originalet på "Alive!" Bomberna satt på exakt rätt ställen, det enda som möjligen saknades var det leveterande trumpodiet från Kiss' glansdagar.

De gick av scenen igen, men fick snart återvända, på publikens begäran, för ännu några låtar till. Näst sist på dagens spelordning stod "Shock Me", som var extrainsatt för att Ace skulle få chansen att se om den rykande gitarren funkade under solot, men inte heller denna gång ville det sig, tyvärr. Sista låt blev "Let Me Go, Rock n' Roll", en superb avslutning på denna, minst sagt underbara, konsert.

Kiss Of Thunder bästa coverbandet

De här Kiss-grabbarna från Borlänge, som egentligen heter Danne

Barrling (Peter), Mackan Andersson(Gene), Matz Mattson (Paul) och Håkan Frisk (Ace), är helt utan tävlan det bästa Kiss-coverbandet jag har sett live. Det vi fick uppleva denna kväll var nog något av det närmaste man kan komma en Kiss-konsert av årgång 1975-76!

Det enda som återstod så här dags på kvällen var en och annan öl, som med lätthet slank ner efter den svettiga konserten. Också förstås efterfesten, men den bör man nog kanske inte ta upp här!

Mats Vassfjord
reporter, KISS Army Sweden

Foto: Michael Johansson

Evelyn fick också chansen att prova på blodräglingens ädla konst under ”Detroit Rock City”. Hon och Kiss of Thunder kan även beskådas i Aktuell Rapport 2/96.

The Preparation

Hur planerar man egentligen en KISS Convention? Ja, nu så här ett par månader efteråt har vi väl fått ett litet hum om hur man går tillväga. Men när vi (Johan Kihlberg & Anders Ringman) bestämde oss för att göra drömmen till verklighet hade vi ingen aning whatsoever i vilken ända vi skulle börja.

Palladium för dyrt

Idén föddes hos Johan någon gång under sommaren 1995 att nu var det dags för en KISS Convention i Sverige. Men det skulle dröja ända till bara drygt 2 månader före den 9 december innan vi verkligen gjorde slag i saken.

Problemet från början var att hitta en lämplig lokal för evenemanget. Vi hade tänkt oss Palladium på Kungsgatan i Stockholm som nu var nyrenoverat och fräscht, men det var på tok för dyrt för oss, runt 75.000 kronor skulle notan ha hamnat på där, bara för lokalen. Sen var vi inne på Tyrol på Gröna Lund, men det var upptaget av Ainbusk Singers´ krogshow. Någon snackade om att hyra en gympasal innan Johan´s flickvän Carina sade:

- Kolingsborg! Javisst, där hade vi ett perfekt ställe! Johan åkte och kollade in lokalen och fick en offert, ett gäng billigare än Palladium. På kvällen satte vi oss ned med papper och penna, skrev upp några ”pros & cons”. Sedan sade vi:

- Vafan, vi kör!

Djungeltrumman igång direkt

Nu gällde det att få ut budskapet till så många som möjligt så fort som möjligt. Anders gjorde i ordning ett flygblad som faxades till alla möjliga radio- & TV-stationer och tidningar över hela Skandinavien. Johan började ringa runt till diverse KISS-dealers i Europa och sålde bord. Ganska snart hade de tjugofem borden sålt slut och bara ett par dagar efter vi bokat Kolingsborg kom första mediatriumfen: Z-TV hade ett inslag om konventet på sitt Z-TV Nytt. Nu var djungeltrumman igång ordentligt. Flera landsortstidningar hade notiser om oss, medan Expressen, Aftonbladet, m.fl förklarade att de skulle göra stora grejor veckorna innan istället.

Jobb, jobb, jobb…

Vi träffades eller talade i telefon så gott som hela tiden. Ingenting fick glömmas bort. Vi bokade ljudanläggning genom Soundside på Götgatan (tack, Thompe!), vi beställde T-shirts, biljetter och program trycktes, sponsorer jagades…

Vi diskuterade vad vi skulle bjuda på denna kväll. KISS-coverbandet Kiss Of Thunder från Borlänge hade vi hört mycket gott om och vi kontaktade dem på ett mycket tidigt stadium, redan innan vi bokade Kolingsborg, faktiskt.

Första biljetterna på skivmässan

På skivmässan i Globenannexet i slutet av oktober hade vi vår första chans att möta musikälskare öga mot öga och göra reklam för konventet. Vi laddade upp med hundratals flygblad, smetade affischer på väggen bakom våra bord och sålde bara KISS-skivor, -videos och -prylar. Dagen innan hade våra biljetter blivit färdiga så de första biljetterna såldes alltså på skivmässan.

Skulle vi ta hit någon KISS-medlem? Tja, nuvarande KISS var det inte ens att tänka på då de var upptagna med nya plattan. Vi hade kontakt med Vinnie Vincent och allt var i princip klart, men han var tyvärr tvungen att dra sig ur i sista sekund. Ace då? Nej, han var på turné med Peter Criss och kunde inte komma loss, men vi försökte få honom att spela in ett meddelande till fansen i Stockholm, men hans agent hörde aldrig av sig efter att vi sökt henne. Dessutom började det nu bli ganska kort om tid, så vi riktade vår energi på att försöka göra konventet så bra som möjligt ändå, även utan deras medverkan.

Stanley-guran gåva från PolyGram

Johan kontaktade marknadschefen Clé Dahlén på KISS´ svenska skivbolag PolyGram som lovade att sponsra med affischer. Johan, som tidigare jobbat på PolyGram åkte över med alla underlag och fick med sig hem en otrolig överraskning; den signerade Paul Stanley-gitarren som vi lottade ut under kvällen! (Tack, Clé!)

Mer media än KISS själva

Från början undrade vi litet till mans om vi skulle skicka ut en inbjudan till tidningar, radio & TV att närvara under kvällen. Men när ”the word was out” fanns det uppenbarligen ingen anledning att göra det; det ringde från media så gott som varenda dag och bokade intervjuer med oss eller ville få ackreditering till konventet.

Ja, mediapådraget var helt enkelt sanslöst. Vi medverkade bl.a hos

Foto: Charlotte Nilsson

VIP-gästen Kara Killen från Radio Bandit med Anders Ringman.

Foto: Robert Löfgren

Evelyn och Mackan testar KISS-kondomer backstage innan konserten.

Carolina Norén på Radio Stockholm, på TV Stockholm (där ju också Kiss Of Thunder gjorde ett redan klassiskt framträdande), på TV3:s ”Nöje Direkt”, rock n´roll-radiostationen Bandit 105.5 gjorde konternuerligt reklam för oss, helt gratis.

Detta var alltså före vår KISS Convention. Dagen efter konventet hade Expressen, Aftonbladet, Svenska Dagbladet stora reportage om oss. P3:s ”Radiojournalen” hade den 14 december 1995 ett ca 10 minuter långt KISS Convention-special med intervjuer och musik. Radio Bandit körde dagen efter konventet ett s.k ”double-shot” med ”Great expectations” och ”Rock bottom” plus en hel del KISS-snack (tack, Kara!) och för er som inte bor i Storstockholm kan jag berätta att det är mycket ovanligt av Bandit att köra två låtar i rad av samma artist.

KISS tillsammans med den ökända porrdrottningen Linda ”Långt ner i halsen” Lovelace.

Nåväl, detta är endast ett axplock av de media som uppmärksammade konventet, övriga var bl.a Norrköpings Tidningar, Tidningen Slitz, Tidningen Södermalm, Aktuell Rapport, Tidningen Topp40, hårdrocksmagasinen Acacia och Wherehouse, Stockholms Studentradio, Tidningen Metro, m.fl. Faktum är att vi hade mer media attention än vad KISS själva hade senast de besökte Sverige under promo-turnén för ”Kiss My Ass” 1994.

Vi frös för er skull

Hursomhelst, dagarna gick och den 9 december närmade sig med stormsteg. Fortfarande fanns det mycket kvar att ta itu med. Vi skulle planera tävlingar och göra i ordning frågor, hotellrum bokades åt artisterna, vi for runt på stan´ och klistrade affischer och frös på kuppen nästan ihjäl för er skull, vi delade ut flygblad med strykande åtgång efter både Iron Maiden- och Ozzy-konserterna i november, vi satte upp affischer på rockklubben Schizophrenia (tack, Jeppe!), m.m, m.m

Gene Simmons kommer!

Axel Karlsson från ”Sikta mot stjärnorna” kontaktade vi direkt efter delfinalen och undrade om han ville komma på vår Convention. Då var han väldigt sugen, men kunde inte bestämma sig. Men veckan innan konventet när Johan föreslog att han skulle dyka upp och mingla med smink och full utrustning så var saken klar, och det hela blev ju ett lyckat drag, eller hur?

Meddela radion: Det är slutsålt!

Och biljetterna sålde, sålde och sålde slut! Herregud, visst anade vi väl att det skulle bli en succé, men 700 personer, fullsmockat, hade vi kanske inte riktigt väntat oss så här första gången. Nu började vi fatta vad vi ställt till med och nu blev det till att se till att allting klaffade så att alla inblandade och alla besökare skulle bli nöjda och glada. Dessutom blev vi tvungna att be Bandit 105.5, Radio Stockholm, m.fl att inte nämna vårt telefonnummer något mer, det ringde ändå hela tiden och vi tvingades meddela alla att biljetterna tyvärr var slut!

Hoppas alla säljarna dyker upp, alla som ska hjälpa till och jobba, hoppas ljudet kommer att funka… Frågorna snurrade i våra huvuden…

Kiss Of Thunder tvingades köra playback

‘Dagen innan, dvs den 8 december hade Expressen, Aftonbladet och Svenska Dagbladet och Kiss Of Thunder och vi, dvs Anders Ringman, Johan Kihlberg och vår konferencier Anders Tengner skulle medverka på TV Stockholm.

- This is the big time! Tänkte vi och drog till deras studio vid S:t Eriksplan. Den onödigt vackra sminkösen Medi Eman hjälpte Håkan, Danne, Matz och Mackan att se helt underbart snygga ut. Fotografen Michael Johansson var också med och förevigade inspelningen.

Ursprungligen var det tänkt att de skulle spela live i studion, men p.g.a tidsbrist tvingades man mima till ”Deuce” från ”Alive!” istället. Kiss Of Thunder´s roadies Micke och Kudden byggde blixtsnabbt upp scenen och totalt fick grabbarna köra låten 4-5 gånger för att man skulle kunna klippa ihop en schysst video. Senare medverkade de i en direktsänd intervju. Intervjun med oss bandades på förmiddagen i Kiss Army Sweden´s världsberömda KISS-affär i Sätra.

Vi lyckades!!!

Nästa dag var så dags. Vi for omkring som vässade skinn hela dagen och dirigerade ut uppgifter till alla som var med och hjälpte till. Skulle allt gå vägen? En lång, ringlande kö började redan en timme innan insläpp att bildas utanför Kolingsborg.

Och jovisst, ett par timmar in på arrangemanget när ryggdunkningarna pågick som bäst kunde vi konstatera:

- Vi har lyckats! I VIP-logen bjöds det på en dignande buffé samt läsk och öl, Just As Priest, AB/CD och inte minst Kiss Of Thunder gjorde bejublade framträdanden, KISS-muséet beskådades, lotter till Stanley-guran krängdes, rariteter bytte ägare, Kolingsborg´s lager av flasköl sinades…

Det var helt enkelt en brakande succé och dagen efter när vi såg reportagen i Sveriges största dagstidningar fylldes vi av en obeskrivlig lyckokänsla. En än gång hade vi fått bevisat för oss varför KISS räknas som ett av de verkligt odödliga rockbanden…

Vi vill härmed framföra vårt enkla men varma tack till alla Er som besökte ”The First Annual KISS CONVENTION STOCKHOLM” och givetvis till alla Ni som hjälpte till att jobba under kvällen. Utan Er hade det inte blivit den succé som det blev. Ingen nämnd, ingen glömd. Ni vet vilka Ni är…

Anders Ringman
promotion manager, KISS Army Sweden

Tävling!

TRÄFFA VINNIE VINCENT!

Kiss Army Sweden ger Dig exklusivt chansen att träffa Vinnie Vincent i samband med hans Sverigebesök i slutet av mars månad. Allt Du behöver göra är att rita en teckning av Vinnie, med eller utan smink och skicka till oss senast den 15 mars 1996. De 5 bästa konstnärerna får träffa Vinnie i samband med vår KISS CONVENTION på Kolingsborg i Stockholm den 30 mars 1996. Vinnarna meddelas per telefon, glöm därför ej att uppge Ditt telefonnummer! Skicka in Ditt bidrag till: Kiss Army Sweden, Box 88, 127 22 SKÄRHOLMEN. Märk kuvertet ”Vinnie-tävling”.

Vinnie till Stockholm första gången på 13 år!

Vinnie Vincent kommer till Sverige den 30 mars 1996 och medverkar på Kiss Army Sweden´s ”Second Annual KISS CONVENTION STOCKHOLM”! Vinnie befinner sig för närvarande i Nashville, Tennessee och jobbar med sin nya platta ”Guitarmegedden” som bör finnas i handeln till sommaren.

”Jag ser verkligen fram emot att komma till Stockholm igen, jag har saknat Sverige” berättade Vinnie för Kiss Army Sweden´s Anders Ringman per telefon i mitten av januari. Senast Vinnie Vincent besökte landet var under KISS´ ”Lick It Up”-turné i november 1983, så visst är det på tiden…

To Kiss Army Sweden – I am looking forward to meeting you all at Kiss Convention at Kolingsborg – March 30 1996 – Thanx for your support! – Lets have a Great time Vinnie Vincent 96'

Vinnie på CD!

Goda nyheter för dig som letat och letat efter Vinnie Vincent Invasion´s två plattor på CD. Vinnie´s egna nystartade skivbolag har köpt loss originaltaperna och kommer att pressa CD´s som bör vara klara innan sommaren. Anledningen att de inte funnits att få tag på tidigare var att Chrysalis Records gick omkull för drygt 4 år sedan och därför inga plattor pressats överhuvudtaget sedan dess…

Ace Frehley

– om dåtid, nutid och framtid

Det är tidig vår i Bronx i början av 1950-talet. Han som skulle bli en av världens absolut tyngsta rockgitarrister genom tiderna ser ljuset för första gången. Pappa Carl och mamma Esther är stolta över att ha fått ännu en son, de ger honom namnet Paul Daniel Frehley. Allt var bra tills Paul kom i tonåren och fick sin första gitarr, nu skulle ingenting bli sig likt. Han sparade långt hår och klädde sig som en rockstjärna vilket ledde till att han inte kom överens med varken skolan eller sina föräldrar. Detta ledde i sin tur att han mer eller mindre blev musiker på heltid så den ekonomiska situationen var vid den här tidpunkten minst sagt ansträngd. Ett av banden han hade hette ”King Kong”. Det var för övrigt av trummisen i detta band han fick sitt smeknamn ”Ace”. Men Paul var aldrig riktigt nöjd med sin bandsituation i början på 1970-talet och sökte sig därför vidare. Slutet på sökandet skulle bli en annons i Village Voice där ett band sökte efter en exklusiv gitarrist. Och fortsättningen på den sagan kan vi ju…

I början av maj förra året fick Kiss Army Sweden´s Kent Klang tillfälle att intervjua Ace Frehley via telefon. Här nedan publiceras intervjun i sin helhet. Ace var vid detta tillfälle mycket glad och uppsluppen, till skillnad från drygt en månad senare på Kiss Convention i Köpenhamn…

Ace, du kommer att medverka på en Kiss Convention-turné i Europa i sommar, tycker du om att möta dina fans så här?

- Ja, jag har medverkat på flera Conventions i USA, det är kul och en helt annan grej än att uppträda. Man får chansen att växla ett par ord, skaka hand och höra vad fansen har på hjärtat.

De vanligaste frågorna är: När kommer nya CD:n? Blir det någon återförening med KISS? osv.

Har du något nytt skivkontrakt på gång?

- Vi håller just nu på och förhandlar med 3 olika bolag och bör ha en deal klar inom 2-3 månader, så förhoppningsvis är plattan ute till hösten.

Angående din konstutställning, vad fick din datorkonst för respons?

- Den var mycket positiv, så jag planerar en ny utställning i New York i höst.

Hur stor är din gitarrsamling i dag?

- Långtifrån så stor som den en gång var, jag har bara runt 25 st kvar nu. På 1980-talet när Eddie Van Halen blev känd så ville alla ha gitarrer med Floyd Rose-svaj och det medförde att värdet på min samling sjönk kraftigt, så jag sålde de flesta. Men nu verkar efterfrågan ha vänt, hade jag vetat det hade jag inte sålt samlingen.

Vad gör du på din fritid?

- Det mesta av min fritid går till att skriva låtar eller jobba med datorn där jag målar eller gör grafiska bilder.

Tror du på liv på andra planeter?

- Ja, verkligen. Har du sett filmen ”Stargate”? Bra film med ett mycket intressant koncept. Jag tror inte att gåtan med pyramiderna är löst, ingen vet med säkerhet vem som byggde dem. Jag har alltid varit fascinerad av pyramiderna, redan i skolan brukade jag läsa böcker om dem. Jag skulle vilja åka till Egypten någon gång och se dem själv.

Varför sålde du ditt hus i Connecticut?

- Jag köpte det när KISS var på den absoluta toppen och jag tjänade miljontals dollar om året. Men när jag lämnade gruppen kände jag att det var för mycket och min dotter som höll på att växa upp levde ett alltför avskärmat liv. För att ta sig till huset fick man åka över en vallgrav och det var grindar och videobevakning. Jag var ganska paranoid på den tiden för alla fans som kom dit. Jag ville att min dotter skulle leva ett normalt liv och bo där hon kunde träffa andra barn.

Har du träffat någon av dina förebilder?

- Jag har träffat Jimmy Page som hastigast en gång. Mick & Keith från Stones har jag mött ett par gånger. Jag träffade Hendrix och Mitch Mitchell innan Jimi avled, jag var faktiskt gitarroadie åt honom en kväll när jag var runt 19-20 år. En person jag skulle vilja träffa är Pete Townshend för han har influerat mig mycket. När jag var ung var jag ett stort Who-fan.

Jag har läst att den första konserten du såg var just en The Who-konsert, stämmer det?

- Nej, den första konserten jag såg var Led Zeppelin när de var förband till Iron Butterfly på Filmore East. När Zeppelin spelat klart gick halva publiken…(skratt)

När du pratar med fans, vilket är ditt populäraste solo?

- Två solon som folk pratar om är solona i Snowblind och Strange Ways.

Vilka solon spelar du inte på KISS-plattorna?

- Jag spelar de flesta solona, men det hände ett par gånger att jag inte fanns tillhands utan var ute och festade någonstans och Paul och Gene var tvungna att hyra in någon annan. ”Sweet Pain” t.ex, är inte jag, men man kan oftast höra när det inte är jag som spelar, eftersom jag har en väldigt karaktäristisk stil. En sak som jag har lagt märke till på senaste KISS-plattan, rätta mig om jag har fel, men det verkar som om Bob Ezrin fått Bruce att spela mer som mig. Har du tänkt på det?

Ja, jag håller med dig.

Vad var ditt första intryck av Gene, Paul & Peter när du träffade dem första gången?

- Det var intressant. Jag minns att jag gick uppför trapporna till deras replokal. Jag hade en röd och en orange sko på mig. När jag kom upp så provspelade Bob Kulick men jag pluggade in gitarren och började öva skalor, då kom Gene fram till mig och sade:

- Kan du vara snäll och

Foto: Kent Klang

Kiss Army Sweden´s Kent Klang på trappan till Ace Frehley´s barndomshem på Marion Avenue i Bronx, New York. Som synes bor föräldrarna fortfarande kvar i huset. Till vänster: Ace som barn.

lägga ifrån dig gitarren, du gör den andra killen nervös…(skratt) När Bob var klar och jag spelade kunde jag se att de var imponerande av några riff jag körde. Efter att vi spelat ett tag sade de att de definitivt skulle höra av sig till mig. Två veckor senare ringde de och bad mig komma och spela igen, sen sade de:

- Du är den rätte!

Det här med de olikfärgade skorna, varför hade du dem, var det ett mode?

- Nej, det var en olyckshändelse (skratt). Jag hade bråttom till en vän som skulle skjutsa mig dit, och jag hade flera par skor i olika färger på de tiden. Jag kollade inte efter utan slängde bara på mig ett par skor, så det var en ren olyckshändelse. Jag har sett folk som härmat mig, de har

helt enkelt. När vi blev miljonärer så blev vi alla lite galna och började köpa hus och sportbilar. Gene började gå ut med celebriteter och ville bli skådespelare. Det var slitningar mellan oss, och mot slutet umgicks vi nästan inte alls. Alla gick sin egen väg efter en konsert. Jag brukade gå ut med mina livvakter. Peter och jag festade mycket tillsammans, men mot slutet när han träffat sin nya fru så låste han in sig med henne.

Har du sett KISS live sedan du hoppade av?

- Nej.

Det är inget som intresserar dig, eller?

- Inte från det jag hör. Jag har sett ett par videos, men jag känner inget begär att se dem live.

”Jag var faktiskt gitarroadie åt Jimi Hendrix en kväll när jag var runt 19-20 år”

kommit till KISS Conventions med en röd och en orange doja.

Är det sant att Gene alltid fick låna dig pengar till tunnelbanan hem?

- Många gånger! (skratt) Gene hade alltid pengar, inte jag.

Betalade du tillbaka?

- Ibland. (skratt)

Du brukar ofta säga att du skrev ”Cold Gin” på tunnelbanan, menar du att du skrev den på väg till ett rep?

- Ja, jag bodde i Bronx som ligger norr om Manhattan och brukade ta tunnelbanan ner till repen. Och medan jag satt där på tåget fick jag idén till ”Cold Gin” och skrev texten.

Gjorde du riffet på tåget också?

- Nej, riffet gjorde jag hemma i mitt sovrum.

Varför ville du och Peter Criss lämna KISS redan 1978?

- Vi kom inte överens med de andra,

Har du blivit erbjuden att gå med i KISS igen?

- Nej.

Hur är din relation till Gene & Paul idag?

- Förmodligen bättre än någonsin. De bjöd ut mig på middag för ett halvår sedan och de var mycket trevliga mot mig. Jag vet inte varför, med tanke på att ett år innan så snackade de skit om mig i tidningarna. Men de verkar ha ändrat sig helt. Jag har inte sett den nya KISS-boken men folk som sett den säger att de talar mycket väl om mig i den, så kanske har de en återförening i tankarna, vad vet jag.

Är en av originalmedlemmarna i KISS bisexuell, eller är det bara ett rykte?

- Jag kan ju bara tala för mig själv, och jag är heterosexuell, så var det någon så var det inte jag. (skratt)

Varför sparkade ni er upptäckare och manager Bill Aucoin?

- Mot slutet så var han inte så engagerad i oss som han var i början och hade börjat jobba med flera andra artister, bl.a Billy Idol. Men han tjänade inga pengar på dem så vi betalade praktiskt taget hans räkningar och eftersom det var oss han tjänade pengar på så tyckte vi att vi förtjänade mer tid av honom. Men det fick vi inte, så det var en av huvudorsakerna. Plus att mot slutet när vår produktion var så stor och kostnaderna för turnéerna höga så tjänade Bill Aucoin mycket mer pengar än oss för han tog sin procent av bruttointäkterna och vi fick vår från nettot, dvs när alla räkningar var betalda. Jag kommer ihåg ett affärsmöte efter en lång turné då jag såg att Bill hade tjänat över en miljon dollar på turnén och jag fick gå hem med 75.000

Äger du alla dina gamla scendräkter?

- Nej, de tillhör KISS, men jag jag har ett par av de äldsta.

Du är berömd för att kasta ut möbler från hotellfönster på 1970-talet, håller du fortfarande på med det?

- Nej, det är historia, jag brukade göra det ibland när jag drack mig full hela tiden, men jag har lugnat ner mig lite sedan dess. Jag har inte slagit sönder ett hotellrum på mycket länge förutom för ett TV-program nyligen. Johnny Depp hade varit i New York och slagit sönder ett hotellrum så en TV-kanal ringde upp mig och frågade om jag ville slå sönder ett hotellrum för dem för att visa hur det såg ut. Innan jag började så tittade jag in i kameran och sade: Det här är en otrolig simulation!

Hur är ditt förhållande till Elvis Presley?

- Jag ångrar att jag aldrig hann träffa honom. På vår näst sista USA-turné, så turnerade han samtidigt med oss. Jag kommer ihåg ibland när vi kom till en stad och hans namn satt på stället vi skulle spela och hade missat honom med ett par dagar. Olyckligtvis så avled han ju sen. Efter det så blev jag ännu mer fascinerad av honom. Jag har läst ett par böcker som skrivits om honom, bl.a den som hans fru skrev. Jag och Paul fick en privat visning av Graceland av hans morbror innan det öppnades för allmänheten. Jag har återupptäckt Elvis och börjat lyssna på hans tidigare inspelningar och de är verkligen en mäktig kraft i musikbranschen. Jag tror att han påverkade många människor som han inte insåg att han skulle påverka. Jag kan också se paralleller i våra liv, han gifte sig den första maj som jag, han hade en dotter som mig och framgången kom snabbt för honom. Han hade problem med droger som även jag haft i mitt förflutna. Jag tror att om han hade fått rätt hjälp mot slutet av sitt liv så kanske han hade levt idag, men folket runt honom avskärmade honom för mycket och gav honom allt han ville ha, det blev hans fall.

Vad minns du från Skandinavien sist du var här?

- Inte mycket. God öl! (skratt)

Hur ser din framtid ut?

- Jag skall definitivt fortsätta med min konst och grafikkarriär. När jag blir äldre och börjar att turnera mindre så kommer jag syssla mer med konsten. Producera kommer jag också att göra, jag gillar att jobba med nya, unga band och eftersom jag själv är musiker så vet jag hur musiker känner. Så jag försöker få dem avslappnade i studion. Jag tror det är viktigt att en producent arbetar så, för får man dem att känna sig obekväma så får man inte det bästa ur dem.

Foto: The Twins

Ace plåtad under en konsert i Los Angeles hösten 1995. Lägg märke till den snygga Traci Lords-tröjan!

Foto: KISSTORY

Ace Frehley laddar upp inför den stora, klassiska Anaheim-konserten i Los Angeles, California den 20 augusti 1976.

Kent Klang
reporter, KISS Army Sweden

Original KISS återförenade!

Nyheten slog ned som en bomb andra veckan I augusti förra året. KISS´ klassiska line-up med Ace Frehley, Peter Criss, Paul Stanley & Gene Simmons hade återförenats, om än bara för en kväll, för inspelningen av KISS ”MTV Unplugged”. Från allra första början visste vi inte mycket, rykten gjorde gällande att Ace & Peter hade spelat hela kvällen och att Bruce & Eric inte alls hade varit med. Andra rykten sade att de vara medverkade på ett par låtar. Först den 4 december 1995 sändes showen på MTV Europe så vi det här laget vet väl de flesta att det senare var mera korrekt. En av de lyckligt lottade som hade chansen att vara på plats under inspelningen var KISS Army´s David Griffith. Han vet exakt hur det hela gick till…

KISS ”MTV Unplugged” den 8 augusti 1995

Den 8 augusti 1995 bevittnade jag MTV:s bandning av ”Kiss Unplugged”. Föga visste jag då att det skulle bli en av de mest minnesvärda händelserna i mitt liv. Jag fick höra om det för första gången på Kiss Convention i New York en vecka tidigare och eftersom jag arbetar för Vialom i New York började jag höra mig för om biljetter. Det verkade vara omöjligt, ingen hade biljetter, så jag förklarade problemet för min chef, som råkar vara bekant med chefen för MTV Networks. Och till min förvåning lyckades han ordna 2 biljetter.

Vi anlände till Sony Studios på Manhattan omkring 18.30 och precis som vid andra KISS-evenemang så var det redan en lång kö. Det cirkulerade rykten om att Peter Criss skulle komma dit och att KISS planerade någonting speciellt. Jag förväntade mig att det skulle vara som en mindre version av en KISS Convention. Insläppet började runt 20.30 och medan kön rörde sig framåt så valdes min bror ut av en flicka som slumpmässigt valde ut folk ur kön för att sitta på och omkring scenen. Hon tog honom ur kön och bad honom följa med henne. Jag blev avundsjuk men fortsatte så sakteliga i kön. Jag var ganska långt bak i kön men blev genast gladare och upphetsad när jag kom in och till min glädje fick se att man fyllde lokalen bakifrån och jag satte mig gladeligen på min plats på tredje raden framifrån, precis framför Paul.

Bakom scenen hängde en stor KISS-logo, omkring 18 fot bred och 40 fot bred och med ett par rader av stolar i ett finmaskigt nät inuti KISS-logon. Där satt min bror mellan I:et och S:et i logon. Min avundsjuka flög all världens väg när jag att han satt bakom och jag precis framför scenen. Ovanpå logon stod fem dockor från Convention-turnén: Gene, Peter, Ace, Paul & Eric. Golvet täcktes av en jättebild av ”Rock And Roll Over”-omslaget. Resten av scenen var liknande den som använts vid andra ”Unplugged”-konserter med pastellfärgade slöjor hängandes från tak till golv och pastellfärgad ljussättning. När alla hade satt sig så kom producenten ut och gjorde några ljudtester varpå det hela började.

KISS började med set liknande det de spelade på Convention-turnén: ”Coming Home”, ”Plaster Caster”, ”Domino” (Gene glömde bort texten tre gånger. Paul fick återintroducera låten varje gång och det gick så långt att publiken samstämmigt följde med i introduktionen). Sedan fortsatte de med: ”Got to choose”, ”Do you love me”, ”A world without heroes”, ”See you tonite”, ”Hard luck woman” och sedan gick man tillbaka och gjorde om några låtar igen för att vara säker på att man fått ljudet rätt, inklusive ”Coming home” och ”Plaster caster”, men ingen hade något emot att höra dem igen.

Man spelade ”Everytime I look at you” komplett med stråkar och piano samt ”God of thunder”, ”Spit” och ”Heaven´s on fire”, (Det är dock osäkert om någon av dessa kommer med).

Nu byggdes scenen om och man gjorde i ordning ett andra trumset och publiken började bli ivrig. Paul annonserade så att han ville välkomna några gamla familjemedlemmar ut på scenen, varpå Ace Frehley och Peter Criss klev ut och publiken blev

alldeles vild. De kramade om varandra och alla verkade riktigt glada. Eric och Bruce verkade ha försvunnit under introduktionen, Peter satte sig vid sitt trumset och Ace plockade upp en rödgul Starburst Acoustic och satte sig på en stol bredvid Paul. När Ace satt sig sade han; ”Jag slår vad om att ingen hade väntat sig detta!” Publiken får spel och Ace säger: ”Vad sägs om att vi spelar en låt av mina gamla vänner Mick Jagger och Keith Richards?” och går direkt på en brutalversion av ”2000 Man” (med Ace på sång förstås). Efter det så ber Paul Peter att komma fram och sätta sig emellan Gene och sig själv och man börjar spela en akustisk version av ”Beth”. Peters röst lät jättebra, mer allvarlig än tidigare.

Man spelade båda låtarna igen (vad mig anbelangar kunde man ha gjort dem hela kvällen). Efter det så kallar Paul ut Eric och Bruce. Bruce stiger fram och tar Ace i hand och tar en stol och sätter sig bredvid Ace. Eric sätter sig vid sitt trumset. Man spelade sedan ”Nothin´ to lose” med Eric påbörjandes sången och Peter avslutandes. Det lät tungt med två trummisar och fyra gitarrister. De avslutade sedan med ”Rock n´ roll all nite” med Ace (skön)-sjungandes andra versen. Paul stannar låten mitt i andra (Ace) -versen och Ace säger: ”Damn, what the fuck are the words?” varpå Paul svarar: ”The words are fine, I broke a string!” Så Ace börjar spela en improviserad version av ”Louie, Louie” och bandet hakar på och sedan gör man ”Rock n´ roll nite” en gång till. Sammanlagt gjorde de ”Raran” tre gånger och jag älskade varje sekund av det. Showen slutade med att alla tog varandra i hand och gjorde den traditionella KISS-bugningen under en ”Unplugged”-explosion av konfetti. Jag önskar att varje KISS-fan hade haft chansen att uppleva denna unika kväll, det var en fantastisk dag i ”KISSTORY”.

Höjdpunkter från showen:

Efter ”2000 Man” skrek publiken ”Ace, Ace, Ace, Ace, Ace…” så länge att man var tvungen att säga till publiken att sluta för att inte försena resten av inspelningen.

Efter en version av ”Raran” så hade det blivit väldigt varmt i studion varpå Gene gav Ace en handduk, en överraskande vänlig gest.

Ett Ace-skämt: ”What do you call a lesbian eskimo?” - A klondyke! (dyke=lesbian)

Under ”Beth” så lägger Peter armarna om Gene och Paul och ger dem en kram och publiken får självklart tuppjuck.

David Griffith, 8 augusti 1995

Översättning: Janne Sundstedt

Fotnot: KISS ”MTV Unplugged” släpps på CD den 11 mars. Den kompletta låtlistan är följande: ”Comin´ Home”, ”Plaster Caster”, ”Goin´ Blind”, ”Do You Love Me”, ”Domino”, ”Sure Know Something”, ”A World Without Heroes”, ”Rock Bottom”, ”See You Tonite”, ”I Still Love You”, ”Everytime I Look At You”, ”2000 Man”, ”Beth”, ”Nothin´ To Lose” och ”Rock n´ Roll Nite”.

RESSTOPP! PRESSTOPP! PRESSTOPP!

KISS åker på sminkturné
- kanske redan i april!!!

Foto: KISSTORY

Enligt mycket säkra källor i USA håller Ace Frehley, Paul Stanley, Gene Simmons och Peter Criss i skrivande stund på att repetera inför en kommande USA-turné som premininärt skall börja i april.

Inte nog med detta, KISS kommer att uppträda med sin klassiska make-up,”Love Gun”-dräkterna och samma scen som under ”Alive II”-turnén!!!

Detta göres som ett led i marknadsföringen av ”Unplugged”-plattan som släpps i mars. Än så länge är dock bara en USA-turné planerad, men man kan väl gissa att resten av världen kommer att kräva att få ta del av magin, kulten och myten! Inget snack om saken, KISS kommer en gång för alla bevisa vilket som är tidernas största rock n´roll-band, eller vad tror du?

RESSTOPP! PRESSTOPP! PRESSTOPP!

”Ett roligt minne är när Paul Stanley var i Sverige på semester 1985 och jag spenderade hela veckan tillsammans med honom. Vi hade supertrevligt tillsammans.” Johan Kihlberg, president, Kiss Army Sweden

KISS ARMY SWEDEN PROUDLY PRESENTS

second annual

KISS CONVENTION

STOCKHOLM • SWEDEN

LÖRDAG 30 MARS 1996

16.00-24.00

KISS-museum, nu ännu större!
KISS-dealers från hela Europa!
Utlottning av KISS-rariteter!
Tunga överraskningar!

Presentatör: Anders Tengner

Very special guest:

VINNIE VINCENT

KISS OF THUNDER

så nära originalet man kan komma!

Biljetter & information

Film & Musikspecialisten

Sätra Torg 9, 127 38 SKÄRHOLMEN, Tel/fax: 08/464 89 63 • Postgiro: 40 56 53-7

OBS! ENDAST FÖRKÖP! ÅLDERSGRÄNS: 18